

ת"פ 45010/07/13 - מדינת ישראל נגד ס צ

בית משפט השלום בראשון לציון

25 דצמבר 2014

ת"פ 45010-07-13 מדינת ישראל נ' צ(עציר)

בפני כב' השופטת שרית זמיר
המאשימה
נגד
הנאשם
ס צ
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איתי שמואלי

ב"כ הנאשם עו"ד גטרמן

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, והורשע על סמך הודייתו בעבירות של:

היזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין");

תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג, עבירה לפי סעיף 380 ביחד עם סעיף 382(ג) לחוק העונשין;

הסגת גבול פלילית, עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין;

ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין (בשני אישומים).

על פי עובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היו הנאשם וא ד (להלן: "המתלוננת") בני זוג פרודים, ולהם 2 ילדים משותפים. המתלוננת התגוררה בבית הוריה ברחוב ... בראשון לציון ביחד עם ילדיה (להלן: "הבית").

עמוד 1

על פי עובדות **האישום הראשון**, ביום 17.7.2013, בשעה 01:30 או בסמוך לכך, קפץ הנאשם מגג הבניין בקומה השביעית אל הקומה השישית, חדר אל תוך הבית ונכנס לחדרה של המתלוננת.

המתלוננת התעוררה והבחינה בנאשם יוצא מחדר הארונות בחדרה. או אז קפץ הנאשם על המתלוננת, אשר הייתה במיטה, סגר באמצעות ידיו את פיה ואפה והחל לחנוק אותה, תוך שהוא נוטל כרית לידי ולוחץ על עורפה ביד אחת ובידו השנייה סותם את פיה ואפה של המתלוננת.

המתלוננת הצליחה להדוף את הנאשם מעליה תוך שהוא מושך אותה אל עבר הרצפה, הספיקה לצעוק לאביה וניסתה לחייג בטלפון ולהזעיק עזרה. בתגובה, חטף הנאשם את הטלפון מידיה, זרק אותו מחלון הבית וגרם לשבירתו. כתוצאה מתקיפתו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שטף דם בשפה התחתונה, שטף דם בצד שמאל של הפנים, שטף דם באזור אמת יד ימין וכן המטומות מתחת לאוזן שמאל.

על פי עובדות **האישום השני**, ביום 8.4.13 שלח הנאשם מהטלפון הנייד שלו הודעה אל א ק, ידיד של המתלוננת (להלן: "**המתלונן**") ואיים עליו באומרו: "עוד פעם תתקשר, אתה בן זונה תישאר בלי ביצים והפעם לתמיד, אתה יכול כבר עכשיו לרוץ למשטרה".

על פי עובדות **האישום השלישי**, בחודש אפריל 2013, בבית הוריו של הנאשם ברחוב ... בראשון לציון, שעה שהנאשם היה שרוי בגילופין, אחז הנאשם בידו את נשקו האישי, בנוכחות אביו, ואיים: "אני עכשיו הולך לתפוס את החבר של א, אני אדפוק בו וירביץ לו עם הנשק".

בהתאם להסדר הדיוני שגובש בין הצדדים, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו ונשלח לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן, טרם הטיעונים לעונש.

בין הצדדים לא גובשה כל הסכמה עונשית.

חוות דעת פסיכיאטרית

טרם הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, נתבקשה על ידי ההגנה חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו, אשר התבקשה לבחון את שאלת האחריות לביצוע העבירות ושאלת הכשירות לעמוד לדין.

חוות הדעת שהוגשה לתיק בית המשפט מצאה את הנאשם אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין.

מחוות הדעת עולה כי הנאשם לא היה בטיפול פסיכיאטרי כלשהו מעולם ואינו סובל מתחלואה נפשית כלשהי.

הנאשם סובל, לעומת זאת, מהתמכרות קשה לאלכוהול, כך על פי דבריו וכך על פי דברי המתלוננת, מבלה בשכרות חלק גדול מזמנו, וכך היה גם בזמן ביצוע העבירות המיוחסות לו.

נעשו בעניינו מספר ניסיונות גמילה מאלכוהול, במסגרות שונות, וכולם כאחד כשלו.

עמוד 2

הפסיכיאטר המחוזי מתרשם כי מדובר בנאשם הסובל מבעיית שתייה ממושכת שהביאה לצמצום תפקודי ולירידה ביכולותיו, ובשל כך להתנהגויות המתוארות בכתב האישום.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר 13.1.14

בתאריך 13.1.14 התקבל תסקיר ראשון בעניינו של הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 33, נשוי ואב לשני ילדים, עלה ארצה ממדינות חבר העמים בגיל 17, שירת שירות מלא בצה"ל ולאורך חייו שמר על רצף תעסוקתי. הנאשם נעדר עבר פלילי, וזוהי לו מעורבותו הראשונה והיחידה בפלילים.

הנאשם נשוי לאשתו, המתלוננת, מזה כ-12 שנים וכ-4 חודשים טרם מעצרו נפרדו השניים והוא עבר להתגורר בבית הוריו.

הנאשם תאר את הרקע לפרידה בינו לבין המתלוננת - חשדו כי היא בוגדת בו וכן קשיים כלכליים שהמשפחה חוותה.

בשירות המבחן תאר הנאשם כי בגיל צעיר החל לצרוך אלכוהול, כשבמצבים מורכבים וקשים נטה לצריכה מוגברת שסייעה לו לברוח מהתמודדות עם קשייו. עוד תאר כי בשנה האחרונה חווה קשיים משמעותיים במערכת היחסים הזוגית, בפרנסה ובהתמודדות עם מחלת אמו שהסתיימה למרבה הצער בפטירתה.

אשר לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, בשירות המבחן מסר הנאשם כי ביצע את העבירות המיוחסות לו תחת השפעת אלכוהול. הנאשם התייחס לעבירות האלימות שביצע באופן ביקורתי ומתואם ולקח אחריות על מצבו.

הנאשם מסר כי על רקע שימוש מופרז באלכוהול הוא מתקשה בויסות רגשותיו והביע רצון להיעזר בגורמי טיפול על מנת להימנע מדפוסיו ההתמכרותיים.

בפגישה שנערכה עם המתלוננת, מסרה זו לקצינת המבחן כי מערכת היחסים המורכבת שליוותה את בני הזוג בשנים האחרונות הסלימה על רקע צריכת אלכוהול, ותיארה כי היא חוששת מהתנהגותו של הנאשם בעיקר תחת השפעת אלכוהול, וחוששת מפגיעה בילדיהם המשותפים.

מהשיחות עם הנאשם והמתלוננת, התרשם שירות המבחן מדינאמיקת יחסים בעייתית המבוססת על קונפליקטים מתמשכים בין בני הזוג, כשברקע התמכרות לאלכוהול שהקצינה תגובותיו של הנאשם.

שירות המבחן התרשם מהסלמה בהתמכרות שבאה לידי ביטוי בין היתר בהתנהגות אלימה ובקשיי תפקוד ממשיים.

לצד זאת התרשם שירות המבחן כי התקופה הממושכת בה שהה הנאשם במעצר עד לאותו מועד, הביאה להגמשה בעמדותיו. שכן בהבדל מההכרות עמו בהליך המעצר, שם התקשה להכיר בעומק בעיית התמכרותו, ניכר כי בחלוף הזמן, ותוך שהייה ממושכת במעצר, הוא מבין את משמעות ההתמכרות לאלכוהול, משלים עם הפרדה מאשתו, מפנים את הצורך בטיפול, ומבטא מוטיבציה להשתלב בטיפול אינטנסיבי בקהילה סגורה.

שירות המבחן מצא כי יש קשר הדוק בין התנהגותו האלימה של הנאשם לאורך השנים לבין התמכרותו לאלכוהול, ולפיכך בראיה עתידית סבר שירות המבחן כי רק מסגרת טיפולית סגורה ואינטנסיבית תסייע בהפחתת הסיכון הנשקף מפני הנאשם כלפי המתלוננת.

בהתבסס על ממצאי תסקיר זה והמלצותיו, עבר הנאשם ראיון קבלה בקהילה הטיפולית "הדרך" (להלן: "**הקהילה הטיפולית**"), נערכו לו הבדיקות הנדרשות והוא נמצא מתאים להשתלב בה. משכך בא שירות המבחן בהמלצה להורות על שחרורו של הנאשם לטיפול גמילה טרם גזירת עונשו.

ביום 31.3.14 התקיים דיון בפניי, בסופו נעתרתי, בהחלטה מפורטת ומנומקת, להמלצת שירות המבחן והוריתי על שחרורו של הנאשם בתנאים לטיפול בקהילה הטיפולית.

ביום 3.4.14 שוחרר הנאשם ממעצר ונקלט בקהילה הטיפולית.

תסקיר מיום 11.8.14

מהתסקיר עולה כי הנאשם סיים את הטיפול בקהילה הטיפולית ביום 6.8.14.

שירות המבחן מעדכן כי לאורך חודשי הטיפול בקהילה הטיפולית חל שינוי במצבו של הנאשם, כשלרוב שיתף פעולה תוך לקיחת חלק פעיל בשיחות הפרטניות ובטיפול הקבוצתי. הנאשם נמנע מצריכת אלכוהול, שיתף באופן אותנטי בקשייו ועשה מהלך טיפולי מקדם בכל הקשור להעמקת המודעות לעומד בבסיס צריכת האלכוהול בעבר והקשר בינה לבין קשייו לווסת עצמו והתנהגותו האלימה כלפי המתלוננת.

במפגש שנערך בשירות המבחן, בסמוך לסיום הטיפול בקהילה הטיפולית, ביטא הנאשם דאגה לקראת היציאה לחיים עצמאיים, הצורך בקבלת החלטות באשר לעתידו, בכל הקשור למקום מגורים, תעסוקה והמשך טיפול. נבחנו חלופות משפחתיות למגורים, ונשקלה האפשרות להפניית הנאשם לטיפול בתחום האלמ"ב ב"בית נועם" בהרצליה, שהינו הוסטל לגברים אלימים, (להלן: "**בית נועם**").

שירות המבחן המליץ לדחות את גזר הדין בחודשיים נוספים, במהלכם ביקש לעקוב אחר השתלבותו של הנאשם בטיפול בבית נועם.

תסקיר מיום 3.9.14

עמוד 4

מהתסקיר עולה כי הנאשם הגיע לראיון בבית נועם, ונמצא מתאים לטיפול המוצע במקום.

שירות המבחן מציין כי עמד עם הנאשם בקשר הדוק מאז יצא את הקהילה הטיפולית, והדגיש בפני הנאשם את החשיבות בהרחבת הטיפול בכל הנוגע לתפקודו כבן זוג ובצורך לרכישת כלים להתמודדות במצבי קונפליקט בדרך שאינה פוגענית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא אמביוולנטיות מסוימת לגבי ההתגייסות לקשר טיפולי מחודש.

יחד עם זאת, ולמרות עמדתו המסויגת וחששותיו, הנאשם הביע רצון להתנסות בטיפול המוצע ולהיקלט בבית נועם במועד שנקבע.

לפיכך, המליץ שירות המבחן לדחות את גזר דינו של הנאשם בחודשיים נוספים, במהלכם יעקוב אחר השתלבותו בטיפול בבית נועם.

תסקיר מיום 12.11.14

מהתסקיר המשלים עולה כי ביום 14.9.14, נקלט הנאשם בבית נועם והשתלב בעבודה בשעות הבוקר כמחלק עיתונים באזור הרצליה.

בפגישה שערך שירות המבחן עם הנאשם בבית נועם, נראה כי הנאשם מוצף רגשית, הרבה לבכות והיה מבולבל ובחרדה. הנאשם שיתף שהטיפול משמעותי עבורו ודרכו לומד הוא להתבונן בהתנהגותו ובדפוסיו שפגעו במשפחתו ובעצמו. לדבריו, רוכש מיומנויות תקשורת שיסייעו לו להימנע מאלימות. לצד זאת, הנאשם היה טרוד בקשייו הכלכליים ובגעגועיו לילדיו.

שירות המבחן שוחח עם גורמי הטיפול בבית נועם, אשר תיארו את מאמציו של הנאשם להשתלב בהוסטל ואת המוטיבציה והמחויבות שהוא מפגין.

יחד עם זאת, גורמי הטיפול תארו התרשמותם כי מאז קליטתו של הנאשם במסגרת לפני כחודש וחצי, הוא מוצף בחרדה ומבולבל, ולכן מתקשה בתקשורת מותאמת וקוהרנטית ואינו לוקח חלק פעיל בטיפול.

בנוסף, גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם טרם השלים את הטיפול בדפוס התמכרותו לאלכוהול והוא עדיין עסוק בתכנים הקשורים לבעיית התמכרותו.

שירות המבחן מציין כי ככל שמעמיק משך הטיפול, מתגבשת הערכת גורמי הטיפול, כי הנאשם אינו מסוגל להפיק תועלת בשלב זה מהטיפול במסגרתם ונדרש להמשיך הטיפול בהתמכרותו לאלכוהול.

משיחה שערך שירות המבחן עם המתלוננת, עלה כי הנאשם לא יצר קשר עמה ועם ילדיהם זה למעלה משנה, ובעיתוי הזה היא אינה חשה מאוימת מפניו.

בנוסף, שירות המבחן שוחח טלפונית עם אביו של הנאשם, אשר דיווח כי חל שיפור במצבו של הנאשם ושלל בעיותיו זה צריכת אלכוהול על ידו.

בבחינת גורמי הסיכון, העריך שירות המבחן כי הנאשם עדיין לא התייצב מבחינה רגשית ומוצף ברגשות שמעכבים את התקדמותו בטיפול. בנוסף, עדיין לא הושג הסכם גירושין ובני הזוג לא נפרדו באופן רשמי.

עוד מציין שירות המבחן כי להערכתו, הנאשם לא השלים את הטיפול בתחום האלכוהול ולפיכך נתון בסיכון להידרדרות לאלכוהול ולהישנות עבירות אלימות.

לצד זאת, מצביע שירות המבחן על גורמים מפחיתי סיכון, כגון המחויבות שמגלה הנאשם בטיפול בבית נועם, והעובדה כי מעל לשנה שומר על תנאיו המגבילים. בנוסף, שירות המבחן מעריך כי הנאשם מגלה הבנה לפרידה מאשתו, אשר מצדה אינה מרגישה מאוימת ממנו.

שירות המבחן העריך כי הנאשם זקוק לטיפול המשך בתחום התמכרותו לאלכוהול, וסבר כי יש צורך לחפש מסגרת נוספת בה יוכל להמשיך בטיפול זה, לאור העובדה כי כיום אינו מסוגל להפיק תועלת מהמסגרת בה נתון. בנסיבות הללו המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון בשלושה חודשים לצורך שילובו של הנאשם בהמשך טיפול בתחום ההתמכרויות.

בפתח ישיבת יום 26.11.14 הודיעה ב"כ הנאשם כי הנאשם מבקש לסיים את ההליך בעניינו ואינו מעוניין עוד בהשלמת ומיצוי ההליך הטיפולי.

טיעוני הצדדים לעונש

ראיות לעונש

במסגרת שלב הראיות לעונש, העיד אביו של הנאשם, מר ו צ, שמסר כי הנאשם ביצע את העבירות בזמן שהיה במצב רגשי קשה, שכן התקשה לשמוע את השיחות שמנהלת גרושתו - המתלוננת, עם בן זוגה המתלונן. לדבריו, הנאשם עבר טיפול בקהילה הטיפולית ונמסר לו שהוא מתקדם יפה, אולם לבסוף התברר כי הנאשם לא קיבל את הטיפול כנדרש ועד תום.

עוד העיד כי לאחר שהנאשם סיים את הטיפול בקהילה הטיפולית שהה אצלו במעצר בית ונמנע משתיית אלכוהול ומיצירת קשר עם ילדיו. אביו של הנאשם ביקש להביא לידיעת בית המשפט כי במהלך ההליך המשפטי חווה הנאשם טרגדיה נוספת כשאמו נפטרה ממחלה קשה.

האב טען כי מאז שהחל ההליך הנאשם השתנה מבחינה רגשית והפך אדם רך יותר וביקש מבית המשפט להקל בעונשו.

טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה פתח טיעונו לעונש בתיאור מעשיו של הנאשם, המלמדים מקבץ אירועים חמורים, שבראשם האישום הראשון המייחס לנאשם מעשה אלימות קשה ומצמרר בנסיבותיו. הנאשם התגנב באישון לילה לביתה ולחדרה של המתלוננת שישנה באותה העת, קפץ עליה, סתם את פיה ואפה באמצעות ידו נטל כרית לידי ובעודו לוחץ על עורפה וסותם את פיה - חנק אותה. ב"כ המאשימה טען כי מדובר באירוע חמור, שבמהותו דומה ונושק בנסיבותיו לניסיון רצח ואך בנס הסתיים בדרך בה הסתיים. ב"כ המאשימה הציג תעודות רפואיות ואסופת תמונות המתעדות החבלות שנגרמו למתלוננת במהלך האירוע.

באשר לאישומים השני והשלישי, טען ב"כ המאשימה כי מדובר באיומים קשים ובוטים במלל העולה כדי רף חומרה עליון. לדבריו, העובדה כי במסגרת האישום השלישי נטל הנאשם לידי נשק, משווה לאיומים שהשמיע פן מוחשי וממשי. לדבריו, אין מדובר באמרות סתומות ובאמירות בעלמא, אלא באמרות שהבשילו, שלושה חודשים מאוחר יותר, לכדי מעשים קשים כמתואר באישום הראשון.

ב"כ המאשימה הוסיף וטען כי למקרא כתב האישום מצטיירת תמונה של נאשם, אשר סיגל לעצמו דרך התנהלות עבריינית מובהקת, חרף העובדה כי נעדר עבר פלילי.

ב"כ המאשימה הפנה לחוות הדעת הפסיכיאטרית שהתקבלה בעניינו של הנאשם המלמדת כי הנאשם מכור לאלכוהול ומעביר חלק ניכר מזמנו בצריכת אלכוהול, וכך היה גם במועד ביצוע העבירות.

אשר לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, טען ב"כ המאשימה כי עניין לנו בערכים המבקשים להגן על שלמות גופה של המתלוננת, על אוטונומיית הפרט וחירותו ושימור התא המשפחתי מפני אלימות פיזית ומילולית. לשיטתו, במקרה דנן מדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים.

ב"כ המאשימה הפנה לאסופת פסיקה המלמדת, לשיטתו, על מדיניות הענישה הנוהגת וטען כי מתחם העונש ההולם לאישום הראשון נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

מתחם העונש ההולם לאישום השני נע בין חודשי מאסר ספורים ועד 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

מתחם העונש ההולם לאישום השלישי נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנה ב"כ המאשימה לתסקירי שירות המבחן. לטענתו מהתסקירים עולה כי חרף הציפייה שהייתה מההליך הטיפולי והשיקומי של הנאשם טפחה המציאות על פניו והוכיחה כי הנאשם לא הצליח להתמיד בהליך ולהשלימו.

לדבריו, הסתבר כי הנאשם אינו מסוגל לערוך שינוי, ואינו מסוגל לצאת לדרך חדשה ולהירתם להליך טיפולי. משכך, טען, יש צורך בהטלת סנקציה מרתיעה ומשמעותית בעניינו שתעמידו על חומרת מעשיו ותציב בפניו קו גבול ברור ומוחשי.

ב"כ המאשימה ציין כי יש לזקוף לזכות הנאשם את הודייתו, נטילת האחריות על מעשיו ואת עברו הפלילי הנקי.

יחד עם זאת, סבור ב"כ המאשימה כי במקרה דנן הכף נוטה לחומרא לאור חומרת העבירות, העדר אופק שיקומי בעניינו של הנאשם, והמסוכנות הנשקפת ממנו.

מכל המקובץ, עתרה המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף העליון של המתחמים להם טענה וביקשה להשית עליו עונש כולל של 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

טיעוני ב"כ הנאשם

בראשית טיעוניה התייחסה ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירות, והדגישה את עברו הפלילי הנקי של הנאשם, אשר לאורך חייו התנהל באופן נורמטיבי במישורי חייו השונים, שמר על רצף תעסוקתי וכחודשיים לפני מעצרו אף עבד כפקח בעיריית ראשון לציון.

ב"כ הנאשם התייחסה לעובדה כי במהלך תקופת מעצרו של הנאשם נפטרה אמו כתוצאה ממחלה קשה, אירוע אשר היה טראומתי עבור הנאשם ואביו.

בהתייחס לתסקירי שירות המבחן, ציינה ב"כ הנאשם כי היה גם היה ניסיון כן ואמיתי מצד הנאשם לעבור הליך טיפולי והוא אכן עשה זאת, אולם, למרבה הצער, כוחותיו לא עמדו לו עוד. כמו כן, טענה כי הגם שהטיפול לא הושלם, כיום הנאשם לא שותה, וניתן ללמוד זאת מתסקירי שירות המבחן ומדבריו של אביו כפי שהובאו בשלב הראיות לעונש.

ב"כ הנאשם הפנתה לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם לא יצר קשר עם המתלוננת ועם ילדיהם למעלה משנה והמתלוננת אינה חשה מאוימת מפניו.

לדבריה, הנאשם היה עצור תקופה ארוכה טרם שחרורו לקהילה הטיפולית וכיום נמצא בנקודה שונה בתכלית מזו בה היה מצוי בתחילת ההליך.

ב"כ הנאשם הוסיפה כי מרגע שחרורו של הנאשם, לאחר שהיה עצור במשך למעלה מ-8 חודשים, הוא מצוי במעצר בית מלא בתנאים מגבילים מכבידים, תחילה בקהילה הטיפולית ובהמשך בבית נועם ובבית אביו. ב"כ הנאשם סבורה כי יש לקחת גם תקופה זו בחשבון בעת גזירת העונש.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה ב"כ הנאשם כי הנאשם והמתלוננת היו נשואים כ-12 שנים, נפרדו 4 חודשים עובר למעצרו והוא עבר להתגורר בבית הוריו, תוך שעזב את מקום עבודתו. הנאשם חשד שהמתלוננת בוגדת

בו, דבר שגרם למתיחות ביחסים ביניהם והעמיק את תחושות התסכול והאבדון שאחזו בו. אם לא די בכך, הנאשם והמתלוננת חוו קשיים כלכליים ומכלול הנסיבות ותחושת הדחק הביאו את הנאשם לבצע העבירות נשוא כתב האישום, כשהוא תחת השפעת אלכוהול.

לשיטת ב"כ הנאשם, על הענישה שתוטל להתחשב בשורת הנתונים שפירטה העומדים לזכותו של הנאשם, לרבות השיקום הארוך שעבר הגם שהתהליך לא הושלם. ב"כ הנאשם טענה כי מדובר בנאשם שהינו בן למשפחה דלה באמצעים ובכוחות נפשיים ונעדרת מעגלי תמיכה בארץ. בנסיבות הללו שליחתו של הנאשם אל מאחורי סורג ובריח לתקופה ארוכה, כעתירת המאשימה, תגרום לרגרסיה במצבו של הנאשם שהינו שביר ממילא ותוריד לטימיון את ההישגים שהושגו עד כה, זאת בפרט בשים לב לעובדה כי בבית הסוהר לא קיימת מסגרת טיפולית להתמכרות לאלכוהול.

מכלול הנתונים שפורטו לעיל, מצדיקים, לשיטת ההגנה, שלא למצות את הדין עם הנאשם ולהסתפק בתקופת המעצר שריצה עד כה.

לחילופין, עתרה להשית על הנאשם תקופת מאסר מתונה ככל שניתן, בקיזוז ימי מעצרו.

הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה. בדברו האחרון ציין כי הפנים את הטעויות שעשה, לקח אחריות על המעשים שביצע, ועליהם נדרש הוא לשלם את המחיר.

דין והכרעה

כמצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, ובהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

במקרה דנן, הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירות האלימות בהן הורשע הנאשם הינו ההגנה על בטחונו האישי, שלמות גופו ושלוות נפשו של הפרט.

באופן כללי ניתן לומר כי עבירות אלימות המבוצעות בתוך המשפחה, הן עבירות שטבועה בהן חומרה אינהרנטית.

רבות דובר אודות חומרתן של עבירות האלימות במשפחה ואודות הצורך להטיל ענישה מחמירה בגינן.

וכך באו הדברים לידי ביטוי בע"פ 6758/07 בענין פלוני נ' מ"י:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות.

הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי ילדים או כלפי בת זוג... נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

נהרות של דיו נשפכו בדבר חומרת עבירות האלימות המשפחה וכנגד בנות זוג בפרט, ועל הצורך לשמר תא משפחתי מוגן מפני אלימות המופעלת ע"י יחידיו, גם בעיתות משבר ובמצבי דחק.

ברוח זו פסק ביהמ"ש העליון ברע"פ 11917/04 **מיכאל נורדיצקי נ' מ"י**:

"בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאשה לא תהיה מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה".

במקרה דנן, נלוו למעשה האלימות הפיזית מצדו של הנאשם עבירות של הסגת גבול פלילית והיזק לרכוש במזיד, המגלמות בתוכן פגיעה בערכים חברתיים מוגנים, שהינם הזכות לקניין והזכות לפרטיות ולתחושת הביטחון של הציבור.

אשר למסרון המאיים ששלח הנאשם למתלונן והאיומים שהשמיע בפני אביו כי יפגע במתלונן, במעשיו אלה פגע הנאשם בערכים המוגנים שעניינם הזכות לביטחון אישי וחיים שלווים.

עבירת האיומים הינה עבירה חמורה, בהיותה ביטוי מילולי לאלימות המשליטה טרור על מושאה. בתי המשפט עמדו על החומרה הנובעת מעבירת האיומים בשל המסוכנות הטבועה בה, בהתייחס לאפשרות הוצאת דברי האיומים מן הכח אל הפועל ולהיותם מעשי בריונות לשמה.

עמד על כך כב' השופט גולדברג בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מד"י (6.9.89):

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלוות נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין".

יפים לעניין זה גם הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון מפי כב' השופטת (בדימוס) ביניש ברע"פ 2038/04 לם נ'

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן הינה משמעותית, מוחשית וממשית, ונושקת לרף חומרה עליון. כעולה מכתב האישום, הנאשם חדר אל ביתה של המתלוננת, באישון לילה, במעשה המגלם תעוזה, העדר מורא וחוסר שליטה. תוך סיכון עצמי לא מבוטל קפץ הנאשם מגג הבנין אל הקומה השישית שם מצויה הדירה בה שהתה המתלוננת ונכנס לחדרה. הנאשם הפתיע את המתלוננת כאשר יצא מחדר הארונות בחדרה, קפץ עליה והחל לחנוק אותה.

לא נתקשה לתאר את הנזק הנפשי שנגרם למתלוננת, שעה שהתעוררה מתוך שנתה ונאלצה להתמודד עם תסריט שכמו לקוח מסרט אימה.

לא יכול להיות ספק כי מעשיו של הנאשם גרמו למתלוננת נזקים בגוף ובנפש, כשבידו של הנאשם להימנע ממעשיו אלו ולחדול מהם.

זו אף זו, למעשה זה של הנאשם קדמו השמעת איומים קשים בשני מועדים שונים כלפי המתלונן, האחד באמצעות מסרון שבו איים לרצוח אותו והשני בנוכחות אביו, אז אמר כי הולך לתפוס את המתלונן, לדפוק בו ולהרביץ לו עם הנשק, כל זאת בזמן שהוא אווז בידיו את נשקו. המדובר באיומים בוטים במלל העולה כדי רף עליון של חומרה.

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ובהן הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות - מתסקירי שירות המבחן, עולה כי בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, הנאשם והמתלוננת היו פרודים, ובנאשם התעורר החשד כי אשתו מקיימת קשר זוגי עם אחר.

דינאמיקת היחסים בין הנאשם לבין המתלוננת בשנים האחרונות הפכה בעייתית וסבוכה על רקע קונפליקטים מתמשכים, קשיי פרנסה והתמכרות הנאשם לאלכוהול שהחמירה והקצינה את תגובותיו.

כאמור, התמכרותו של הנאשם העמיקה והתבטאה, בין היתר, בהתנהגות אלימה ובקשיים לתפקד בחיק משפחתו. הנאשם אף פיתח תלות רגשית במתלוננת והתקשה להשלים עם הפרידה עמה ועם הקשר שפיתחה עם המתלונן.

אין ספק שמדובר בדינאמיקה מורכבת עד מאוד שהיוותה כר פורה לאירועים ולהתפרצות האלימה נשוא כתב האישום. יחד עם זאת, אין בכך ולו ראשית הצדק לנהוג באלימות.

באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, הרי שלא נתקשה לתאר את הפחד והאימה שאחזו במתלוננת, אשר נחשפה להתפרצות אלימה מצדו של הנאשם, תוך שהוא חודר לחדרה באישון לילה. זאת בנוסף לנזקים הפיזיים שנגרמו לה

כעולה מהתעודה הרפואית והתמונות שהוצגו. זו אף זו, דומה כי אך בנס לא הסתיים האירוע בתוצאות חמורות הרבה יותר וזאת בזכות תושייתה והתנהלותה של המתלוננת אשר הצליחה, למרבה המזל, להדוף את הנאשם ולהפסיק את תקיפתו הבלתי נשלטת וחסרת הרסן.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בנגע האלימות שהפך לרעה חולה בארצנו.

התופעה מחייבת חינוך, מודעות ציבורית, אכיפה ועוד. כאשר מדובר בעבירות אלימות בכלל, ואלימות בתוך המשפחה בפרט, שומה על ביהמ"ש להעביר מסר ברור וחד משמעי באמצעות הטלת עונשי מאסר משמעותיים, ההולמים את חומרת המעשים.

בחנית מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו מעלה כי יש בה מחד להציב רף ענישה מחמיר, כשבתי המשפט עומדים על חומרת העבירות ועל החובה להעדיף קו ענישה מחמיר ומרתיע.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מפערים גדולים שקיימים בעבירות דומות. בעבירות אלימות הקשורות בבנות-זוג ובמערכות יחסים זוגיות, השיתו בתי המשפט על ערכאותיהם השונות, עונשים מגוונים, החל בענישה צופה פני עתיד וכלה בעונשי מאסר ממושכים לריצוי מאחורי סורג ובריה.

בקליפת האגוז ניתן לומר, כי העונשים שנגזרים מתחשבים מחד בחומרת העבירות, בטיב המעשים, משכם ונסיבות ביצועם. כמו כן נלקחים בחשבון עברו של הנאשם, מסוכנותו, הליכים טיפוליים, אופק שיקומי וקבלת אחריות לביצוע העבירות.

במסגרת **האישום הראשון**, הנאשם הורשע בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית, הסגת גבול פלילית והיזק לרכוש בזדון.

ייאמר כי קשה עד מאוד לאתר ולמצוא מדיניות ענישה בפסיקה הנוהגת, שבה נדון אירוע הכולל את שלוש העבירות שביצע הנאשם בלבד או עבירות הנסובות על נסיבות שתואמות במדויק את נסיבות התיק שבפניי.

זאת ועוד, הפסיקה המצויה הינה כזו ששלובים בה מכלול נתונים, ומשכך מהווה היא רק אמת מידה קרובה ככל שניתן לנסיבות התיק דנן.

נתתי דעתי לפסיקה, כדוגמת:

1. רע"פ 4968/14 פייבושנקו נ' מד"י (17.7.14): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בבית משפט השלום לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית והיזק לרכוש בזדון. בזמן שהיו במעלית, הכה המערער בפניה של המתלוננת, חברתו דאז, עם רצועה המיועדת לכלב, כן נתן אגרוף בדלת זכוכית של המעלית ושברה. מחוץ למעלית, המשיך להכות את המתלוננת בחזקה, הכה באגרוף בעינה ובבית החזה שלה וגרם לה חבלות. עונשו של המערער, 8 חודשי

מאסר בפועל, נותר על כנו.

2. ע"פ 46576-04-13 מד"י נ' ז' נ' מד"י (7.8.13): בית המשפט המחוזי דחה ערעורו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות, בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית, היזק לרכוש בזדון ואיומים. לאחר שאיים על אשתו, אחז בה המערער בחוזקה, הטיח ראשה בקיר מספר פעמים וגרם לה לשריטות בבית החזה, נפוחות ורגישות בקרקפת ובראש. בנוסף, אחז במאוורר שהיה בדירת בני הזוג, השליכו ארצה ושבר אותו. עונשו של המערער, 18 חודשי מאסר בפועל, נותר על כנו.

3. ת"פ 2511/07 מד"י נ' פלוני (27.10.14): הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות תקיפה הגורמת חבלה בנסיבות מחמירות, ניסיון תקיפה בנסיבות מחמירות והיזק במזיד, בכך שהחזיק את צווארה של המתלוננת בשתי ידיו וניער אותה בחוזקה, הכה בגבה, כך שנפלה על הרצפה, אז תפס בשערותיה וחיבט ראשה ברצפה. כשקמה המתלוננת, הפילה על הספה, נשכה בפניה והכה באגרופיו בפניה, זרק לעברה קופסא מגבס שהתנפצה על הקיר, ושבר מאפרה וצלחת. כשבוע וחצי קודם לכן, סטר על פניה והכה בה באגרופים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם ביחס לאישום הראשון המתואר לעיל הנע בין 12 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

4. ת"פ 42433-11-10 מד"י נ' פלוני (4.9.12): הנאשם הורשע בעבירות תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, איומים ותקיפת בת זוג. על רקע ויכוח שהחל בין הנאשם לבין המתלוננת, ובהיותו שרוי תחת השפעת אלכוהול, הכה הנאשם את המתלוננת בראשה ובפניה במכות אגרוף בזמן ששכבה על המיטה. הנאשם הוסיף ואחז בפיה של המתלוננת, הכניס את אצבעות ידיו לפיה, משך אותן בכוח וגרם לה לדימום משפתיה. בהמשך, דחף אותה במספר הזדמנויות וראשה נחבט במסך הטלוויזיה. הנאשם בעט במתלוננת, אחז בחוזקה בגרונה וחינק אותה. בתגובה, בעטה בו המתלוננת, נשכה את ידו על מנת להשתחרר מאחיזתו ואמרה כי תזעיק את המשטרה. אז, הוציא הנאשם את תקע מכשיר הטלפון מהשקע, הכה אותה בפניה ומשך בשערותיה. בנוסף, איים כי יהרוג אותה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש הולם ביחס לאירוע נשוא האישום הראשון המתואר לעיל נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. ביהמ"ש השית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, צו מבחן והתחייבות.

5. ת"פ 23438-02-13 מד"י נ' פלוני (14.10.13): הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית ואיומים, בכך שתקף את בת זוגו עת נסעו ברכבה, הכה אותה במכות אגרוף בפניה, משך בשערותיה וניפץ על ראשה ספל זכוכית שהיה בתיקה, והכל על רקע האשמותיו כי היא בוגדת בו עם גברים אחרים ואינה אוהבת אותו. כמו כן, איים כי ימשיך לרדוף אותה עד שירצח אותה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר. בית המשפט השית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

6. ת"פ 29345-08-12 מד"י נ' פלוני (14.7.14): הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בשני כתבי אישום

אשר נשמעו במאוחד. במסגרת האירוע נשוא כתב האישום השני, הכה הנאשם בקיר באגרופו וגרם לשקע, חזר ואיים על המתלוננת כי "ישב עליה בבית סוהר", הפך את השולחן שבסלון על רגלה, תפס בכתפה, סובב אותה אליו, סטר לה מספר פעמים והוסיף לבעוט בה גם כשנפלה. כשקמה בקושי, סטר לה וגרם לה ליפול שוב. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם לאירוע זה הנע בין 8 ל-22 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

7. ת"פ 1861-07-11 מד"י נ' ד' ח' (15.10.13): הנאשם הורשע בעבירות תקיפה חבלנית של בת זוג, איומים ותקיפת בת זוג, בכך שתקף את בת זוגו עת חבט בראשה עם אגרטל וכשנפלה ארצה, בעט בה, הכה בה באגרופיו וגרר אותה ברגליה לחדר השינה, שם המשיך להכותה כשהיא שרועה על הארץ. אז נטל סכין וגרם לה לחתכים בידה כשהוא מאיים כי יהרוג אותה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל-30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השית על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

לאור האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם את העבירות נשוא האישום הראשון נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת האיומים מושא **האישום השני**, מעלה כי העונשים המוטלים בגינה משתנים בהתאם לנסיבות המקרה ולנסיבותיו של העושה, כמפורט להלן:

1. רע"פ 4719/13 צוקרן נ' מד"י (7.2.13): בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בבית משפט השלום לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של איומים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 4 חודשי מאסר, כאשר 3 חודשים מתוכם ירצו בחופף למאסר על תנאי בן 7 חודשים שהופעל, לצד מאסר על תנאי ופיצוי.

2. עפ"ג 45101-06-14 פלוני נ' מד"י (6.10.14): הנאשם הורשע בבית משפט השלום על פי הודאתו בביצוע עבירת איומים כלפי רעייתו. הנאשם נטל זכוכית ואיים על המתלוננת, תוך שהוא חותך את ידיו באמצעות הזכוכית, באומרו לה: "אני אגיד למשטרה שאת שרטת אותי ויכניסו אותך לבית סוהר". בהמשך, כשהובא לתחנת המשטרה איים בפני השוטרים שיתאבד, תוך שהוא תולש את שרוך ההדרכה של אחד מהם וכורך אותו סביב צווארו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. בית המשפט השית על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי וצו מבחן למשך שנה וחצי. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור הן בנוגע להרשעה והן בנוגע לגזר הדין.

3. עפ"ג 30868-08-13 חג'אג'י נ' מד"י (6.10.14): הנאשם הורשע בבית משפט השלום על פי הודאתו בביצוע עבירת איומים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בעבירת האיומים הינו רחב ונע בין ענישה צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס של אלפי שקלים. בית המשפט גזר על

הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל, שירוצו במצטבר ל-5 חודשי מאסר על תנאי שהופעל. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור בחלקו והעמיד את עונש המאסר על 4 חודשים שירוצו בעבודות שירות.

4. ת"פ 10504-03-13 מד"י נ' א' צ' (4.11.13): הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירת איומים. הנאשם איים על אמו באומרו: "אני אכניס לך אגרופ" וכן כי ישרוף את הבית. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השית על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל, שירוצו במצטבר ל-6 חודשי מאסר על תנאי שהופעל, לצד מאסר על תנאי.

5. ת"פ 25356-07-12 מד"י נ' תם (24.3.13): הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השית על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל, שירוצו במצטבר ל-6 חודשי מאסר על תנאי שהופעל, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

לאור האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם את העבירה נשוא האישום השני נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת האיומים מושא **האישום השלישי**, מלמדת כי גזירת הדין תלויה בנסיבות ביצוע העבירה ובהן, בין היתר, אופי האמירות המאיימות, חומרתן וקיומו של כלי נשק קר או חם, כמפורט להלן:

1. ת"פ 43585-01-12 מד"י נ' קרשב (22.4.13): הנאשם הורשע בביצוע עבירת איומים לאחר שהגיע לבית ספר בו שיחקו קטינים שעה שהיה בגילופין. הנאשם ניסה לבעוט בכדור, מעד, נפל ואז התרגז, שלף אקדח שהיה מוחזק אצלו ברישיון, איים באמצעותו על המתלונן וחבריו ורדף אחרי המתלונן. ביהמ"ש קבע כי מתחם הענישה נע בין צו של"צ לבין מאסר בן מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות, והשית על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי.

2. ת"פ 19561-06-13 מד"י נ' כהן (14.7.14): הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של נהיגה פוחזת ואיומים. הנאשם הגיע עם רכבו במהירות והחנה אותו בסמוך לכניסה לפאב. אחת המבלות בפאב ביקשה מהנאשם להזיז את רכבו, אז צעק הנאשם: "אני מביא את הנשק שלי מהרכב", הלך לרכבו וחזר כשבידו האחת גרזן, הכה בעמודי הרחוב באמצעות הגרזן ואמר בטלפון כשהוא מדבר כביכול עם אחר שיביא אנשים כדי לעשות פרוטקשן. הנאשם אמר לנשים במקום שהוא מביא עמו אנשים "שיעשו פה מהפכה". ביהמ"ש קבע מתחם עונש הולם, בהתייחסו לעבירות האיומים כדומיננטיות באירוע, הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש השית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל.

3. ת"פ 57418-11-11 מד"י נ' פלוני (16.5.13): הנאשם הורשע בעבירות של שהייה בישראל שלא כדון, איומים ותקיפה בנסיבות מחמירות. באשר לעבירת האיומים, ביקש הנאשם לקחת את המתלוננת מבית

הוריה, ומשסורב, הוציא כלי הנחזה להיות אקדח, כיוונו לעבר אביה ואמר לו ולשני אחיו: "אם היא לא יוצאת עכשיו, אני יורה בכם... אני חוזר עוד כמה דקות ואם היא לא תצא אני אראה לכם מה זה". באשר לעבירת האיומים, קבע ביהמ"ש מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל, בעוד שקבע כי מתחם העונש הכולל לעבירות בהן הורשע נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש חרג ממתחם העונש לאור שיקומו של הנאשם והשית עליו 12 חודשי מאסר על תנאי.

לאור האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם את העבירה נשוא האישום השלישי נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מן המתחם, לחומרא או לקולא. **שיקול ההגנה על שלום הציבור** הינו ממין העניין אולם אינו מצדיק סטייה מן המתחם לחומרא.

באשר לשיקול השיקומי, כאמור הנאשם קיבל הזדמנויות חוזרות ונשנות מצד בית המשפט לאורך כל ההליך, בגדרן אף הוריתי על שחרורו ממעצר לשהייה בתנאי מעצר בית בקהילה הטיפולית ובהמשך בבית נועם טרם גזירת דינו, והכל על מנת למצות הליך טיפולי שיקומי.

דא עקא כי כוחותיו של הנאשם לא עמדו לו ובסופו של יום הנאשם לא הצליח להתמיד בטיפול ולא השלים אותו.

מהתסקירים עולה מפורשות כי להערכת שירות המבחן הנאשם זקוק להמשך טיפול בתחום התמכרותו לאלכוהול, והלכה למעשה לא עבר טיפול משמעותי בתחום האלימות.

בנסיבות הללו ינתן אמנם משקל מסוים להליך הטיפולי שעבר הנאשם. אלא שמאחר ומדובר בהליך שנגדע באיבו ולא הושלם, לא יהיה די בו על מנת להביא לסטייה לקולא מהמתחם.

כאמור, הערכת שירות המבחן והתרשמותו כי הנאשם לא השלים את הטיפול בתחום האלכוהול, מעמידה אותו בסיכון להדרדרות לעשיית שימוש לרעה באלכוהול ולהישנות עבירות אלימות, ומהווה גורם סיכון בעניינו.

אשר לבעיית האלימות - הרי שהנאשם לא עבר טיפול אפקטיבי. העובדה כי הטיפול בבית נועם נגדע באיבו והופסק בראשיתו, כמו גם העובדה כי בני הזוג לא נפרדו באופן רשמי ולא הושג הסכם גירושין ביניהם, מהווים גם הם גורמים מגבירי סיכון.

בענישה שתוטל, שלא תחרוג ממתחמי העונש ההולמים, יש להתחשב בצורך בהרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירות נוספות, וזאת לאור דפוס ההתנהגות שנחשף, חומרת המעשים בנסיבות ביצועם והנזקים שנגרמו בעטיים, וגורמי הסיכון כפי שפורטו לעיל.

כן יש להתחשב בענישה בצורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירות מסוג העבירות שביצע הנאשם.

גזירת העונש ההולם לנאשם

בגזירת העונש ההולם את מעשי הנאשם שבפניי, וכמצוות המחוקק בסעיף 40יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב **בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות.**

הנאשם שבפני יליד שנת 1980, נעדר עבר פלילי מכל מין וסוג שהוא. בנסיבות הללו לא יכול להיות חולק כי עונש מאסר יפגע בנאשם ויחשוף אותו לאוכלוסיה הקשה המאכלסת את בית הכלא.

לזכות הנאשם יש לזקוף את הודייתו, המשקפת נטילת אחריות על העבירות שביצע והבנת הפסול שבמעשים.

עוד יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה כי מאז האירוע נשוא כתב האישום לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים, והוא נמנע מליצור קשר עם המתלוננת אשר המשיכה בחייה ומדווחת כי אינה חשה מאוימת מפניו.

הנאשם עצמו, כך להערכת שירות המבחן, מגלה הבנה לפרידה מאישתו.

עוד תלקח בחשבון העובדה כי מעל לשנה שומר הנאשם על התנאים המגבילים המכבידים שהושתו עליו ובהם, בין היתר, מעצר בית והרחקה ממשפחתו, בעטיים לא פגש את ילדיו מאז מעצרו.

לזכותו של הנאשם יזקפו בנוסף נסיבותיו האישיות המורכבות, העובדה כי למעט אביו הוא נעדר מעגלי תמיכה והעובדה כי אמו נפטרה במהלך תקופת מעצרו. הנאשם חווה אובדן קשה בתקופה משברית ממילא, מה שהעצים את מצוקתו.

אמנם נוכח חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, שכיחותן וריבויין, האינטרס הפרטי נסוג מפני האינטרס הציבורי והצורך לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה, אך וודאי שנוכחם ונוכח נסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, לא תימתח מלוא שורת הדין בענישתו של הנאשם.

בנסיבות תיק זה, סבורני כי נכון יהיה לגזור על הנאשם עונש כולל לכל האירועים בהם הורשע, כמצוות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, שכן העבירות שביצע הנאשם בוצעו כלפי המתלוננת וידידה המתלונן על רקע פרידתם של הנאשם והמתלוננת ולאור חשדו כי המתלוננת בוגדת בו, כשברקע התמכרותו של הנאשם לאלכוהול.

העונש הכולל שייגזר על הנאשם יביא לידי ביטוי מן הצד האחד את ריבוי האירועים, נסיבות ביצוע העבירות ואת מכלול השיקולים לחומרא, לרבות שיקולי הגמול וההרתעה, ומן הצד השני יתחשב במכלול השיקולים לקולא, כמפורט לעיל, ובעיקר נסיבותיו האישיות ההליך הטיפולי שעבר עד כה ועברו הפלילי הנקי של הנאשם.

אשר על כן, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לענין אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 18 חודשים, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה 17.7.13 ועד 3.4.14.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר. והנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור עבירת אלימות כלפי הגוף מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר. והנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור עבירת אלימות כלשהי מסוג עוון לרבות איומים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

תשומת לב שב"ס כי יש להביא את הנדון בהקדם בפני רופא בית המאסר, ולספק לו את כל צרכיו הרפואיים.

ניתנה והודעה היום ג' טבת תשע"ה,
25/12/2014 במעמד הנוכחים.
שרית זמיר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הפקדון בתיק מ"ת 45025-07-13 יוחזר לידי אביו של הנאשם/המשיב.

ניתנה והודעה היום ג' טבת תשע"ה, 25/12/2014 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר, שופטת

הוקלדעלידיחדוהינר